

XAVIER CERVERA

1 Estrena. El president Puigdemont entre el nou arquebisbe, Joan Josep Omella, i l'emèrit, Lluís Martínez Sistach

2 Cordialitat. Els expressidents de la Generalitat Artur Mas i José Montilla dirigint-se a la missa a la capella del Palau

3 Junqueras. El vicepresident de la Generalitat i líder d'ERC va participar en els actes institucionals de la diada de Sant Jordi

4 Arrimadas. La líder de C's a Catalunya va retreure a Puigdemont que utilitzés un "dia de civisme per enfrontar"

5 Iceta. El líder del PSC va fer una crida contra la intolerància i a "respectar els qui tenen unes posicions diferents"

6 Rabell. El dirigent de CSQP va cridar a defensar-se del "drac de la Moncloa" però també dels "dracs casolans i antisocials"

7 Albiol. El líder popular va qualificar de "ximperia" l'al·lusió del president als dracs que amenacen Catalunya

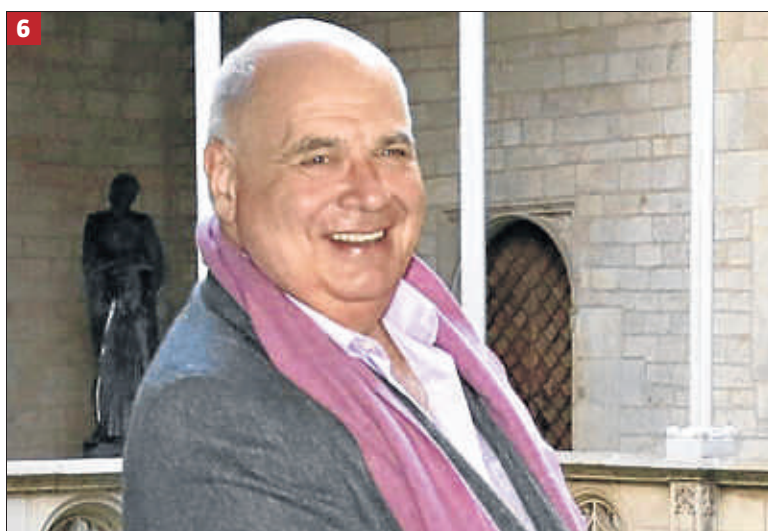
8 Gabriel. Des de Sueca (València) va demanar que s'acabi la vinculació entre el poder institucional i l'Església catòlica

GARRIDO R. / ACN

SERGI SANTIAGO / ACN

MAITE CRUZ

GARRIDO R. / ACN

SOLER JOSÉ / ACN

L'OPOSICIÓ

C's, PSC i Sí que es Pot denuncien els "dracs de la corrupció", "la intolerància" i les "retallades"

L'ESGLÉSIA

L'arquebisbe Sistach destaca que Catalunya "vol mantenir les seves essències com a nació"

el president Puigdemont, és un exemple que, de vegades, a última hora passen coses inesperades, si bé va admetre que en el cas espanyol, la cosa és "francament difícil".

Per la seva banda, el líder de Catalunya Sí que es Pot, Lluís Rabell, va criticar "el mal alè de dragó que bufa des de la Moncloa contra les aspiracions democràtiques dels catalans". Però també va demanar "d'anar amb compte amb els dracs casolans vestits de Sant Jordi que apliquen mesures antisocials".

En canvi, el líder del PP al Parlament, Xavier García Albiol, va con-

siderar "fora de lloc i una solemne ximperia", les al·lusions a dragons del president, i el va acusar de buscar la confrontació. Assumptes en què va coincidir amb la portaveu de C's a Catalunya, Inés Arrimadas.

Molt crítica amb el president es va mostrar també, encara que per altres raons, Anna Gabriel. La portaveu de la CUP, que va participar en una manifestació a València, va reclamar al Govern una "acció política més intensa en clau de Països Catalans" i que s'acabi "l'estreta vinculació entre el poder institucional i l'església catòlica". ●

Isabel Garcia Pagan

'Cata... què?'

Segons Carles Puigdemont Catalunya és un país en procés de transició. *Cata... què?* La pregunta la firma el mateix president a la llista de títols de Sant Jordi. Des de fa tres anys el discurs independentista converteix el procés polític en la trama perenne de *La vispera de casi todo*, encara que la interdependència de Convergència, ERC i la CUP només permet al Govern de coalició avançar com el protagonista de *L'avinguda dels misteris*, de John Irving.

En cent dies el president imprevist ha estat sotmès a un escrutini literari que cap prestatgeria no resistiria. *Puigdemont, el president @KRLS; De pedra picada; L'amic president i Em dic Carles* són un exercici de construcció i desconstrucció d'un president imprevist que pretén convertir el seu mandat en *El llibre de les petites revolucions*.

Les rutines expressives per millorar el seu dia a dia no són les d'Elsa Punset, però parteixen de l'assumpció que *Res no és perfecte a Hawaii* i que la vida al Palau de la Generalitat està lluny de ser alguna cosa *Maravillosamente imperfecto, escandalosamente feliz*. CDC i ERC treballaven conscients de *La tierra que pisamos*, però la reunió d'Oriol Junqueras amb Pedro Sánchez, *Desde la sombra*, va convertir el líder d'ERC en *Germà de gel*. *La màgia de l'ordre* de les primeres setmanes al Consell Executiu, malgrat l'omnipresència de Marie Kondo a tots els rànquings de lectura, se la van emportar *Vents més salvatges*. La vida dels dipu-

CDC debat a l'estil d'Elena Ferrante: iniciar la 'Història del nou cognom' o protagonitzar 'L'elefant desapareix'

tats al grup parlamentari de Junts pel Sí s'ha encomanat d'Ibáñez a *13 Rue del Percebe* i de la negociació pressupostària amb els anticapitalistes dependrà que arribin a *L'aniversari* al gener.

Convergència es debat a l'estil d'Elena Ferrante entre continuar amb la *Història del nou cognom* o ser el protagonista de *L'elefant desapareix* carregant el llegat de Jordi Pujol. La refundació és *L'última sortida* del partit que va ser *pal de paller*, i ara està perdut en *Aquella porta giratòria*. Mentrestant, els republicans afronten cada cita electoral com si fos *El noi de la casa de la muntanya*, capaç de jugar a les *Cinco esquinas* entre els partits independentistes i les forces d'esquerres. Al contrari que el PSC. La legió perduda en plens *Ejercicios de supervivencia* davant els comuns de l'aspirant a *WonderWomen* Ada Colau. *De moment, tot va bé*, i l'alcaldessa treballa per sumar els socialistes al govern municipal com *El cazador en la oscuridad*. El PP és víctima dels seus *Ponts trencats*, cosa que presenta Mariano Rajoy com un *Turista accidental* a Catalunya, mentre *La alternativa naranja* d'Albert Rivera s'abona a *La buena suerte* amb les enquestes declarant-los *Impunes*.

El debat polític català s'acosta a les *Confessions d'un culer defectuós*, i la resolució del conflicte s'allarga com comptar ovelles amb Quim Monzó a *La Vanguardia*. Un conte amb final obert... Encara que hi hagi qui pretengui tancar-lo amb un simple *No és procedent...*

igarcia@lavanguardia.es